

Ιερομάρτυρας Δανιήλ Σισόεβ, Διάκονος Γεώργιος Μαξίμοβ «Έρωτησις: Τί πιστεύετε για την ιεραποστολή στον κόσμο, στην Αφρική, στην Ρωσία, στην Σερβία, στα Βαλκάνια;»

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Πατήρ Δανιήλ Σισόεβ, Διάκονος Γεώργιος Μαξίμοβ

«Κύριε, τα χείλη μου άνοιξης και το στόμα μου άναγγελεί την αινεσίν Σου»

Έρωτησις: Τί πιστεύετε για την ιεραποστολή στον κόσμο, στην Αφρική, στην Ρωσία, στην Σερβία, στα Βαλκάνια;

Πατήρ Δανιήλ: Εγώ νομίζω ότι σήμερα ό Κύριος δημιούργησε μια τέτοια κατάσταση, ώστε για την Ορθόδοξη ιεραποστολή να είναι ανοιχτός σχεδόν όλος ό πλανήτης. Πράγματι, πριν από είκοσι χρόνια αυτό δεν υπήρχε. Και το γεγονός, πού συμβαίνει σήμερα δηλαδή ή παγκοσμιοποίηση είναι έργο του Θεού, έτσι ώστε ό λόγος του Ευαγγελίου να φτάσει ως τις άκρες της οικουμένης, έτσι ώστε το αναλλοίωτο κήρυγμα των Αγίων Αποστόλων να μπορέσει να φτάσει σέ οποιοδήποτε λαό της Γης. Και αν εμείς οι Χριστιανοί δεν εκμεταλλευτούμε αυτήν την ευκαιρία, τότε ό Κύριος αυστηρά θα μας ζητήσει το λόγο, για το ότι εμείς δεν φέραμε τούς ανθρώπους στο φώς της Ορθοδοξίας. Όσον άφορα την αποστολή, αυτή αρχίζει να αναπτύσσεται. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει μια ενεργός ιεραποστολή της Ρωσικής Εκκλησίας, της Εκκλησίας της Ελλάδος, και της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλεξάνδρειας.

Στη Ρωσία υπάρχουν δύο τύποι ιεραποστολής: Υπάρχει μια εσωτερική ιεραποστολή, πού απευθύνεται στους κατ' όνομα Ορθοδόξους, πού είναι πιο σωστό να την ονομάζουμε κατήχηση και υπάρχει ιεραποστολή, πού απευθύνεται στο εξωτερικό.

Δυστυχώς, ή εξωτερική ιεραποστολή είναι λιγότερο ενεργός, όμως και αυτή τώρα αρχίζει να δυναμώνει. Εμείς με τον Γιούρι Βαλέριεβιτς, αναλύοντας την εμπειρία πολλών ιεραποστολών φτάσαμε στο συμπέρασμα, ότι είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί και έτσι δημιουργήσαμε το ιεραποστολικό κίνημα του Αγίου Προφήτη Δανιήλ, όπου υπάρχει το έξης πρόγραμμα, πού είναι υπό μία έννοια ή γενικευμένη εμπειρία της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. «Έχουμε τα σεμινάρια κατάρτισης των Ορθοδόξων ιεραποστολών, τούς οποίους προετοιμάζουν κατά την διάρκεια ενός χρόνου για να κηρύσσουν στους δρόμους, για να κηρύσσουν στο εσωτερικό αιρέσεων, να κηρύσσουν μεταξύ των αλλοθρήσκων, καθώς και μεταξύ των απλών κατ' όνομα 'Ορθόδοξων.

Με ποίο τρόπο; Καλούν τούς ανθρώπους να μιλήσουν για το Θεό, προσκαλούν στον ναό όλους αυτούς, πού εδώ και πολύ καιρό δεν πηγαίνουν στην εκκλησία και αυτούς πού ποτέ δεν έχουν πάει εκεί. Καλούν για την εξομολόγηση, για την κοινωνία, και τούς αβάπτιστους να βαπτιστούν. Παράλληλα με αυτό, οι ιεραπόστολοι μας διανέμουν ειδικά φυλλάδια, όπου εξηγείται γιατί πρέπει να βαπτιστεί κανείς, να εξομολογηθεί, να κοινωνήσει και δίνουν τις διευθύνσεις των εκκλησιών. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει μέρος όπου θα καλείς τούς ανθρώπους.

Το δεύτερο στάδιο είναι ή κατήχηση. Υπάρχουν πολλά συστήματα συζήτησης. Στην δική μου εκκλησία εφαρμόζουμε σύστημα πού περιλαμβάνει πέντε συζητήσεις: Για τον Θεό, για την δημιουργία του σύμπαντος, για τον Χριστό, για τα μυστήρια και για τούς Νόμους του Θεού. Κάθε συζήτηση διαρκεί δυόμισι ώρες. Και κατά την διάρκεια αυτών των συζητήσεων, ό άνθρωπος προετοιμάζεται για την βάπτιση ή για να ενωθεί με την εκκλησία αν ανήκει σέ σέκτα. Αυτός διαβάζει τα τέσσερα Ευαγγέλια, τις Πράξεις των Αποστόλων και μετά από αυτά εντάσσονται πανηγυρικά στην Εκκλησία. Ως συνήθως, εμείς βαφτίζουμε σέ λειτουργία.

Στη συνέχεια, μετά το βάπτισμα, έχουμε το επόμενο στάδιο. Οι άνθρωποι εντάσσονται στη ζωή της Εκκλησίας, μελετώντας την Άγια Γραφή. Για να γίνει αυτό έχουμε μόνιμο σεμινάριο για την εκμάθηση της Αγίας Γραφής. Κάθε εβδομάδα στον δικό μας ναό και σέ ορισμένους άλλους ναούς της Μόσχας, μελετάνε με λεπτομέρεια τον άγιο λόγο του Θεού. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, διότι για πολλούς Προτεστάντες, ένας από τούς λόγους για τούς οποίους δεν είναι

στην Εκκλησία είναι ότι εμείς δεν μελετάμε τις Γραφές. Νομίζω, ότι εμείς, έχοντας τέτοιο πλούτο ερμηνειών της Βίβλου από τούς Αγίους Πατέρες, θα πρέπει να τον εκμεταλλευόμαστε.

Επίσης ή ιεραποστολή πολύ καλά βοηθάει στα νοσοκομεία. Για παράδειγμα, στη Μόσχα, σχεδόν όλα τα νοσοκομεία φροντίζονται από τούς ιερείς, τούς οποίους βοηθούν οι «αδελφές του ελέους», δηλαδή, οι άνθρωποι που προετοιμάζουν τα άτομα για την πρώτη εξομολόγηση. Είναι μεγάλο έργο στην πραγματικότητα, το όποιο είναι απαραίτητο να το εντατικοποιήσουμε. Ή ίδια πρακτική υπάρχει σέ ορισμένες άλλες ενορίες. Όσον άφορα συνολικά την Ρωσική Εκκλησία υπάρχουν περιοχές όπου ή ιεραποστολή είναι ενεργός, όπου είναι πολύ επιτυχής, αλλά υπάρχουν περιοχές όπου αντιθέτως, οι ιερείς φοβούνται να κηρύσσουν, επειδή εκεί για παράδειγμα, επικρατεί ενεργά το Ισλάμ. Έτσι, σέ διαφορετικές περιοχές ή κατάσταση είναι διαφορετική. Και εδώ, βεβαίως, είναι πολύ σημαντικό στην ιεραποστολή να συμμετέχουν όχι μόνο οι ιερείς, αλλά και οι λαϊκοί. Ή εμπειρία της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας έχει δείξει ότι ή λαϊκή ιεραποστολή είναι μία από τις πιο επιτυχείς.

Για να γίνει αυτό, βεβαίως, ό λαός πρέπει να είναι προετοιμασμένος να ενεργεί υπό την εποπτεία των ιερέων, αλλά και να κηρύσσουν οι ίδιοι

Μιλάμε συχνά για την ιεραποστολή των νέων, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ή ιεραποστολή θα πρέπει να είναι σέ όλα τα τμήματα της κοινωνίας μας. Και για τούς ενήλικους και τούς ηλικιωμένους και για τα παιδιά, για όλους θα πρέπει να κηρύσσεται το Ευαγγέλιο.

Παρεμπιπτόντως, ή εμπειρία του προσωπικού μου κηρύγματος στην Κιργισία έδειξε, ότι ένα από τα καλύτερα προγράμματα είναι όταν καλείς τούς Προτεστάντες ή τούς Άποκρυφιστές και να αρχίζεις όχι με την κριτική της πίστης τους, όχι, αλλά απλά να διηγείσαι για τον ορθόδοξο χριστιανισμό, όπως είναι. Όπως δίδασκαν οι Άγιοι Πατέρες, όπως ό ίδιος ό Κύριος δίδαξε μέσω των Αγίων Αποστόλων και τότε οι άνθρωποι αρχίζουν να αλλάζουν, διότι ό ίδιος ό ιερός λόγος του Θεού αλλάζει τούς ανθρώπους. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Όσο για το κήρυγμα στη Ρωσική Εκκλησία αυτό είναι σέ καλό δρόμο... Σχετικά καλό. Θα θέλαμε πολύ καλύτερα, αλλά τουλάχιστον κάτι γίνεται, ένα είδος ιεραποστολής. Στη Μόσχα και γενικώς άλλου στην κεντρική Ρωσία σέ πολλές περιοχές ή υπόθεση του κηρύγματος πάει καλά. «Αν και, βεβαίως, πάντα υπάρχει κάτι για βελτίωση. Το κήρυγμα είναι σέ πολύ καλή θέση στην επισκοπή του Κεμέροβο και στη Σιβηρία, όπου ό πατέρας Τγκόρ Κροπότσεβ και άλλοι πατέρες του ιεραποστολικού τμήματος ασχολούνται ενεργά με το κήρυγμα μεταξύ των

ντόπιων πληθυσμών, ιδιαίτερα, στους Σόρ. Υπάρχουν περιοχές όπου ή ιεραποστολή δεν υπάρχει σχεδόν καθόλου όπως στην Κεντρική Ασία, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν δραστήριοι άνθρωποι στο Καζακστάν και έχω την ελπίδα ότι το Καζακστάν σύντομα θα καλύπτεται ολόκληρο από το Ορθόδοξο κήρυγμα

Πολύ δραστήρια στην ιεραποστολή είναι ή Γιακουτία ή οποία είναι αχανής σέ έκταση. Ή Γιακουτία είναι όπως το σύνολο της Ευρώπης σέ έκταση, και οι ιερείς πού υπάρχουν είναι πολύ λίγοι....

Τώρα υπάρχουν συζητήσεις για την ανάγκη της δραστηριοποίησης της ιεραποστολής εκεί, αλλά δυστυχώς, αποδεικνύεται ότι ή ιεραποστολή εκεί περιορίζεται συχνά σέ ένα είδος εθνικισμού, αντί να θυμόμαστε ότι είμαστε χριστιανοί και αυτό είναι πάνω από τις οποιεσδήποτε εθνικότητες. Γενικά, όταν υπάρχει εθνικισμός ή ιεραποστολή δεν λειτουργεί καθόλου. Αυτό απέδειξε ή εμπειρία.

Ναι, μπορούμε να κατανοήσουμε τον πατριωτισμό από την άποψη της Ορθοδοξίας, και τέτοιες προσπάθειες υπήρχαν. Για παράδειγμα ό ιεράρχης άγιος Νικόλαος της Σερβίας έλεγε ότι ό αληθινός Σέρβος, είναι αυτός πού μιμείται τούς αγίους της Σερβίας στις ευχαριστίες τους στον Χριστό. Ναι, μπορούμε να το πούμε έτσι, και αυτά τα λόγια θα είναι κατανοητά για τούς Σέρβους, αλλά δεν είναι για τούς Κροάτες, Ούγγρους, Αλβανούς κλπ. Για παράδειγμα, σε εμάς, ένα από τα προβλήματα του κηρύγματος της Ορθοδοξίας στους Τατάρους ήταν ότι αυτοί συχνά πίστευαν, πώς εάν υιοθετούσαν την Ορθοδοξία, θα έπρεπε να απαρνηθούν την ταταρική εθνικότητα τους, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Ό αληθινός χριστιανός καταλαβαίνει ότι δεν αλλάζει την εθνικότητα του, αλλά υψώνεται πάνω από την εθνικότητα, και ότι καλύτερο υπήρχε στο έθνος του, το παίρνει μαζί του, ότι βαπτιζόμενος, αυτός γίνεται χριστιανός, δεν γίνεται Ρώσος ή Σέρβος ή «Έλληνας. Είναι πολύ σημαντικό να το κατανοήσουμε αυτό.

Ένα άλλο πράγμα πού εμποδίζει σήμερα την ιεραποστολή, είναι ότι έχουμε καθυστερημένη αντίδραση στις προκλήσεις. Τώρα εμφανίσθηκαν ένα πλήθος νέων επιθέσεων στο χριστιανισμό, ό Κώδικας Ντά Βίντσι, το Ευαγγέλιο του Ιούδα, πολλά ψέματα κατά του Χρίστου. Αυτά είναι ψέματα πού τα διαδίδουν σέ όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης, όπως γνωρίζω, και της Σερβίας....

Πατήρ Γεώργιος: Όσον άφορα την ιεραποστολή στο σύνολο της, ξέρετε, ότι ορισμένοι πιστεύουν ότι ή ιεραποστολή είναι κάτι σαν χόμπι. Μερικοί άνθρωποι συλλέγουν γραμματόσημα, μερικοί καλλιεργούν σπάνια λουλούδια και κάποιοι ασχολούνται με την ιεραποστολή. Κάποιος απλά εκφράζεται με αυτό το τρόπο. Αλλά δεν είναι έτσι. Ή ιεραποστολή είναι μία αρετή, είναι ή εκπλήρωση των

εντολών του Χρίστου. Ο Κύριος είπε: «Πηγαίνετε και διδάξτε όλα τα έθνη, βαπτίζοντας τους εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθαίος 28:19). Αύτη είναι ή εντολή πού πρέπει να τηρούν, και αυτή είναι ή εντολή, την οποία, δυστυχώς, οι ορθόδοξοι δεν θέλουν να εκτελέσουν. Και τί συμβαίνει όταν εμείς δεν θέλουμε να υπακούσουμε στις εντολές; Τίποτα το καλό. Έδώ, οι Ορθόδοξοι στις αρχές του περασμένου αιώνα, κατά συντριπτική πλειοψηφία δεν ήθελαν να πάνε πουθενά για να κηρύξουν, και να τί έχει συμβεί στις αρχές του εικοστού αιώνα. Σέ όλες, χωρίς εξαίρεση, τις τοπικές Ορθόδοξες Εκκλησίες πέσανε τέτοια βάσανα, πού όλοι και οι Ρώσοι, και οι Σέρβοι, και οι «Έλληνες, και οι Ρουμάνοι, και οι Βούλγαροι, και οι Γεωργιανοί, και οι ορθόδοξοι Άραβες χρειάστηκε να φύγουν από αυτές και να ξενιτευτούν σέ ξένες χώρες, και εκεί να χτίσουν ναούς, να μεταφράσουν την ορθόδοξη λογοτεχνία σέ τοπικές γλώσσες, κλπ.

Με αυτό τον τρόπο, ό εικοστός αιώνας έγινε ό αιώνας της εξάπλωσης της Ορθοδοξίας σέ όλο τον πλανήτη. Τούς ορθοδόξους, οι όποιοι δεν ήθελαν να πάνε σέ άλλες χώρες για να κηρύξουν, είναι ό «Ίδιος ό Κύριος πού τούς έδιωξε. Τούς διάσπειρε σέ όλο τον κόσμο, και έτσι θέλοντας και μη, αναγκάστηκαν να κάνουν κάτι ελάχιστο, έτσι ώστε, οι άνθρωποι από τα τοπικά έθνη να έρχονται και να γίνονται Ορθόδοξοι. Αυτό ας προβληματίσει σχετικά όσους είναι αντίπαλοι της ιεραποστολής για το τί κακό μπορεί να επιφέρει στον εαυτό του και στα παιδιά του, ή έντονη και επίμονη απροθυμία του να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού. Ας σκεφτούν γι' αυτό όλοι οι αντίπαλοι της ιεραποστολής τί συμφορά συσσωρεύουν στο κεφάλι τους και στο κεφάλι των παιδιών τους με την σκληροκαρδία τους και την πεισματική απροθυμία τους να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού.

Από τα χείλη αυτών των ανθρώπων μπορεί κανείς να ακούσει, ότι τάχα είναι αδύνατο να οδηγήσεις έναν αλλόθρησκο άνθρωπο στην Ορθοδοξία. Για παράδειγμα είναι αδύνατο ένας μουσουλμάνος να έχει γίνει ορθόδοξος. Αλλά αν τούς ρωτήσεις: «Εσύ δοκίμασες να το κάνεις;». Αυτοί παραδέχονται: «Όχι». Όσοι δεν δοκίμασαν ποτέ είναι αυτοί πού λένε ότι είναι αδύνατο. Στην πραγματικότητα, το λένε για έναν απλό λόγο, για να μην προσπαθήσουν καν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΒ ΝΑ ΛΑΜΠΕΙΣ ΣΑΝ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑ ΙΕΡΕΩΣ ΔΑΝΙΗΛ ΣΙΣΟΕΒ +2009
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr